Dosarul nr. 2i-444-1/22

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE
H O T Ă R Â R E
În numele legii

14 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**
Grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată a Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „City Express” - în procedura falimentului simplificat în persona lui *****,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

1. La 04 aprilie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „City Express”, aceasta fiind înregistrată la Judecătoria Chișinău, sediul Central, la aceiași dată, cu nr. 2-22132648-12-2i-04042024-1, și repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Ceban Alexandru în aceeași zi.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 08 aprilie 2024, cererea de chemare în judecată a fost admisă spre examinare în procedură contencioasă generală, fiind dispusă expedierea către pârât a copiei acțiunii și a actelor anexate, precum și acordarea termenului pentru prezentarea referinței și a probelor pe care acesta și-ar întemeia eventualele obiecții.
3. În motivarea acțiunii, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, nr. 2i-444/22 din 24 noiembrie 2022, a fost admisă cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Petrom-Moldova” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „City Express”, fiind constatată insolvabilitatea debitorului nominalizat, dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „City Express”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Postica Andrei.
4. Reclamantul a susținut că, ulterior, în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de *****lei, inclusiv ***** lei – creanță chirografară de rangul III și 234 658,00 lei – creanță chirografară de rangul VI.
5. Serviciul Fiscal de Stat a invocat că debitorul SRL „City Express” nu are debitori, nu dispune de bunuri în masa debitoare, iar, în opinia reclamantului, unica modalitate de stingere a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat ar fi atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.
6. În susținerea calității procesuale pasive, reclamantul a indicat că, potrivit datelor din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, funcția de director, administrator și contabil al SRL „City Express”, în perioada de până la intentarea procesului de

insolvabilitate, a fost exercitată de ***** Ilie, IDNP *****, acesta fiind, în opinia reclamantului, persoana pasibilă de atragere la răspundere subsidiară.

7. Serviciul Fiscal de Stat a invocat, ca temeiuri ale atragerii la răspundere subsidiară, art. 248 alin. (1) lit. e) și lit. h) din Legea insolvabilității, și anume ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori a documentelor de constituire, precum și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

8. În privința temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e), reclamantul a făcut trimitere la obligațiile administratorului și ale persoanei responsabile de evidența contabilă, invocând prevederi din Legea contabilității și raportării financiare, Legea privind societățile cu răspundere limitată, Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, Codul fiscal și alte acte normative conexe. În esență, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că administratorul societății avea obligația de a asigura ținerea contabilității, păstrarea documentelor contabile, prezentarea dărilor de seamă fiscale și executarea obligațiilor fiscale față de bugetul public național.

9. Reclamantul a menționat că, potrivit actului de control nr. *****, prelungit pe formularul nr. ***** din *****, în urma controlului fiscal efectuat la debitor au fost constatate mai multe încălcări ale legislației, inclusiv lipsa contabilității pentru perioadele fiscale *****, diminuarea impozitului pe venit din activitatea operațională cu 2 861 lei pentru perioada fiscală A/2018, eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 65 717 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2019 cu 65 386 lei și A/2021 cu 331 lei, neînregistrarea în calitate de plătitor TVA, urmând a fi înregistrat din 01.01.2019, precum și încălcarea modului de întocmire a dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2018.

10. Potrivit poziției reclamantului, prin aceste încălcări ar fi fost cauzat bugetului public național un prejudiciu în sumă de *****lei, iar decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr.***** din 06 februarie 2023, emisă în privința SRL „City Express", nu ar fi fost contestată de debitor și ar constitui document executoriu.

11. Serviciul Fiscal de Stat a mai arătat că, prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, s-ar înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite prin care se încalcă reglementările imperative ale legislației contabile, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

12. În privința temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Serviciul Fiscal de Stat a invocat faptul că, prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr.***** din 06 februarie 2023, s-ar fi constatat neachitarea în termenele stabilite de către debitor a TVA pentru perioadele fiscale ***** și *****.

13. Reclamantul a arătat că, potrivit cadrului fiscal invocat în cerere, obligația fiscală urma să fie achitată până la data de 25 a lunii care urma după încheierea perioadei fiscale, iar în opinia acestuia debitorul s-ar fi aflat în incapacitate de plată începând cu 26 februarie 2019. Pe această linie, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că ***** Ilie ar fi trebuit să depună cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate nu mai târziu de 28 martie 2019.

14. Reclamantul a susținut că ***** Ilie, în calitate de administrator al SRL „City Express", ar fi omis neîntemeiat termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive, faptă care, în opinia Serviciului Fiscal de Stat, se încadrează în dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

15. În aceeași ordine de idei, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că ***** Ilie nu putea să nu prevadă caracterul prejudiciabil al inacțiunilor sale și nu ar fi întreprins nicio măsură prevăzută de legislație în vederea încetării acestora, admițând în mod conștient apariția restanțelor față de creditori.

16. Reclamantul a susținut că restanțele întreprinderii insolvabile față de creditorul Serviciul Fiscal de Stat au apărut în perioada când administratorul statutar ***** Ilie avea dreptul de a gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acțiunile acestuia ar fi cauzat apariția stării de insolvabilitate a întreprinderii.

17. Serviciul Fiscal de Stat a mai invocat că organele de conducere ale SRL „City Express" s-ar face responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile și cumularea unui pasiv în defavoarea creditorilor săi.

18. În final, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat admiterea cererii, atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „City Express" în persoana directorului, administratorului statutar și contabilului debitorului nominalizat, ***** Ilie, IDNP *****, încasarea de la ***** Ilie în contul SRL „City Express" a creanțelor fiscale validate în sumă de *****lei, inclusiv ***** lei – creanță chirografară de rangul III și 234 658,00 lei – creanță chirografară de rangul VI, precum și scutirea de la plata taxei de stat.

Poziția părților în ședința de judecată

19. În cadrul examinării cauzei în fond, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Garbuz Valeriu, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

20. Având în vedere citarea publică a pârâtului, lipsa unei referințe și lipsa unor motive de neprezentare comunicate instanței, cauza a fost examinată în lipsa pârâtului *****, în baza materialelor administrate la dosar.

Aprecierea instanței

21. Examinând materialele cauzei, poziția reclamantului, înscrisurile cercetate în ședință de judecată și cadrul legal aplicabil, instanța de insolvabilitate consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată și pasibilă de respingere.

22. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale Legii insolvabilității.

23. Potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, printre principalele competențe ale instanței de insolvabilitate se regăsește tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului.

24. În sensul art. 247 din Legea insolvabilității, membrii organelor de conducere ale debitorului pot include, între alții, administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, lichidatorii, membrii comisiilor de lichidare și contabilii, în condițiile și limitele stabilite de lege.

25. Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității, a lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum și de orice altă persoană care i-a cauzat insolvabilitatea prin una dintre acțiunile expres prevăzute de lege.

26. În contextul legal menționat mai sus, instanța reține că Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de creditor validat, are, în principiu, dreptul de a formula o cerere întemeiată pe art. 248 din Legea insolvabilității. Totuși, existența acestui drept procesual nu echivalează cu temeinicia

acțiunii și nu înlătură obligația reclamantului de a demonstra condițiile legale ale răspunderii subsidiare.

27. Răspunderea subsidiară reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității nu reprezintă o consecință automată a intentării procesului de insolvabilitate, a validării creanțelor sau a insuficienței masei debitoare. Aceasta are un caracter excepțional, deoarece permite trecerea unei părți din pasivul debitorului asupra unei persoane distincte de persoana juridică insolvabilă.

28. Prin urmare, simpla calitate de administrator, fondator, asociat ori contabil al debitorului insolvabil nu este suficientă pentru atragerea răspunderii subsidiare. De asemenea, existența unei creanțe fiscale validate, lipsa bunurilor în masa debitoare, lipsa mijloacelor bănești în conturile bancare ori aprecierea creditorului că atragerea la răspundere subsidiară constituie unica modalitate de recuperare a creanței nu substituie condițiile legale ale răspunderii.

29. Pentru admiterea acțiunii, reclamantul trebuia să demonstreze cumulativ calitatea pârâtului de persoană vizată de art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității, existența unei fapte concrete dintre cele enumerate de art. 248 alin. (1), caracterul ilicit și imputabil al faptei, prejudiciul ori pasivul imputabil, legătura de cauzalitate dintre conduita persoanei vizate și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate, precum și întinderea exactă a datoriei care poate fi pusă în sarcina acestei persoane.

30. Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

31. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

32. Potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază probele după intima convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, iar fiecare probă se apreciază sub aspectul pertinenței, admisibilității, veridicității și suficienței pentru soluționarea cauzei.

33. În același sens, potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, iar instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată.

34. Raportând aceste norme la specificul cauzei, instanța reține că sarcina de a proba condițiile atragerii la răspundere subsidiară revenea reclamantului Serviciul Fiscal de Stat. Această sarcină nu poate fi substituită prin trimiterea la existența datoriei fiscale, la tabelul definitiv al creanțelor, la insuficiența masei debitoare ori la calitatea pârâtului în raport cu societatea debitoare.

35. În această ordine de idei, instanța reține că răspunderea subsidiară nu poate fi folosită ca mecanism general de recuperare a creanțelor neacoperite în procedura de faliment, ci doar ca instrument juridic aplicabil atunci când se probează că persoana chemată în judecată a cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre faptele limitativ prevăzute de lege.

36. Această interpretare este impusă și de natura juridică a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere. În lipsa unei probe concrete privind fapta ilicită, vinovăția, prejudiciul și raportul de cauzalitate, admiterea acțiunii ar conduce la transformarea automată a datoriei persoanei juridice în datorie personală a administratorului, ceea ce ar contraveni caracterului excepțional al art. 248 din Legea insolvabilității.

37. În cauza dedusă judecății, Serviciul Fiscal de Stat a invocat două temeiuri de atragere la răspundere subsidiară: art. 248 alin. (1) lit. e) și art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității. Instanța le va analiza distinct, în limitele faptelor invocate și ale probelor administrate.

38. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, instanța reține că ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii ori contribuirea la dispariția documentelor contabile trebuie probată nu doar ca abatere fiscală sau contabilă abstractă, ci ca faptă concretă, individualizată și imputabilă persoanei chemate în judecată, faptă care a cauzat sau a agravat starea de insolvabilitate.

39. Actele de control fiscal, deciziile fiscale și dările de seamă prezentate de contribuabil pot demonstra existența unor obligații fiscale, a unor abateri de la legislația fiscală sau a unor sancțiuni aplicate contribuabilului. Totuși, acestea nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra că pârâtul a ținut o contabilitate fictivă, că a contribuit la dispariția documentelor contabile ori că anume conduita sa a cauzat starea de insolvabilitate a debitorului.

40. Instanța subliniază că obiectul prezentei cauze nu îl constituie verificarea legalității deciziei fiscale nr.***** din 06 februarie 2023 și nici rejudecarea raportului fiscal dintre Serviciul Fiscal de Stat și SRL „City Express”. În prezentul litigiu, instanța verifică exclusiv dacă sunt întrunite condițiile autonome ale răspunderii subsidiare prevăzute de Legea insolvabilității.

41. Prin urmare, faptul că decizia fiscală nu ar fi fost contestată de debitor poate avea relevanță pentru existența și executorialitatea obligației fiscale în raport cu persoana juridică SRL „City Express”, dar nu produce, prin el însuși, efectul de a transfera întreaga obligație fiscală asupra persoanei fizice *****.

42. În prezenta cauză, Serviciul Fiscal de Stat a făcut trimitere la actul de control nr. *****, prelungit pe formularul nr. ***** din *****, precum și la decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr.***** din 06 februarie 2023. Din perspectiva procesului de atragere la răspundere subsidiară, aceste înscrisuri pot confirma existența unei proceduri fiscale și a unor obligații stabilite în sarcina persoanei juridice SRL „City Express”, însă nu sunt suficiente pentru a transfera întregul pasiv fiscal asupra persoanei fizice *****.

43. Instanța reține că reclamantul nu a individualizat care documente contabile ar fi fost falsificate, care documente contabile ar fi dispărut prin contribuția pârâtului, ce operațiuni fictive au fost înscrise în evidența contabilă, ce operațiuni reale au fost ascunse, ce bunuri concrete ale debitorului nu au putut fi identificate din cauza conduitei pârâtului și cum anume aceste fapte au generat imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

44. Totodată, reclamantul nu a demonstrat că neregulile fiscale invocate au fost cauza directă a insolvabilității SRL „City Express”, și nu doar consecința unui raport fiscal neexecutat de persoana juridică ori a unei administrări fiscale apreciate ca neconformă de organul fiscal.

45. În același sens, din materialele cauzei nu rezultă că lichidatorul debitorului SRL „City Express” ar fi prezentat instanței constatări proprii, precise și verificabile, potrivit cărora insuficiența masei debitoare ori imposibilitatea identificării bunurilor debitorului ar fi fost cauzată de conduita contabilă imputată lui *****.

46. Or, în materia răspunderii subsidiare, nu este suficientă constatarea existenței unui pasiv neacoperit. Trebuie probată legătura dintre acel pasiv și fapta concretă a persoanei chemate în judecată. Lipsa acestei legături cauzale împiedică angajarea răspunderii personale, chiar dacă existența creanței fiscale în raport cu debitorul este confirmată în procedura de insolvabilitate.

47. În această ordine de idei, instanța nu poate echivala automat orice încălcare fiscală, orice obligație bugetară neachitată sau orice sancțiune fiscală aplicată persoanei juridice cu ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

48. O asemenea echivalare ar extinde norma peste limitele sale legale și ar transforma răspunderea subsidiară într-o sancțiune personală automată pentru datoriile fiscale ale societății. Legea permite atragerea la răspundere subsidiară doar atunci când fapta prevăzută de art. 248 alin. (1) este concret dovedită și se află în raport cauzal cu insolvabilitatea debitorului.

49. Instanța nu exclude că anumite încălcări fiscale sau contabile, atunci când sunt concrete, grave și cauzal legate de apariția ori agravarea insolvabilității, pot constitui temei pentru atragerea răspunderii subsidiare. Totuși, în prezenta cauză, probele administrate nu permit stabilirea unei asemenea legături cauzale.

50. Serviciul Fiscal de Stat s-a limitat, în esență, la invocarea actului fiscal, a deciziei fiscale, a datoriei validate și a calității pârâtului în raport cu societatea debitoare, fără a demonstra printr-o analiză factuală distinctă că anume faptele imputate lui ***** au determinat insolvabilitatea debitorului sau imposibilitatea acoperirii masei credale.

51. În consecință, instanța constată că temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nu a fost probat în condițiile necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare.

52. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, instanța reține că nedepunerea cererii introductive conform art. 14 are un regim juridic particular. Această inacțiune nu generează, prin ea însăși, starea de insolvabilitate, deoarece tocmai survenirea stării de insolvabilitate este premisa care activează obligația debitorului de a se adresa instanței.

53. Prin urmare, pentru angajarea răspunderii în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h), reclamantul trebuia să demonstreze data certă la care a survenit temeiul de intentare a procesului de insolvabilitate, momentul expirării termenului legal de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive, obligațiile concrete apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală dintre omisiunea de a depune cererea și majorarea pasivului debitorului.

54. Această distincție este esențială, deoarece legea nu permite imputarea automată a întregului pasiv validat al debitorului doar pentru faptul că procedura de insolvabilitate nu a fost inițiată de debitor. Răspunderea pentru nedepunerea cererii introductive este raportată la obligațiile apărute după expirarea termenului legal, nu la toate datoriile societății, indiferent de momentul apariției lor.

55. În speță, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că debitorul ar fi intrat în incapacitate de plată începând cu 26 februarie 2019, pornind de la neachitarea TVA pentru anumite perioade fiscale. Totuși, această concluzie este dedusă exclusiv din existența obligației fiscale neachitate și din regulile de scadență fiscală, fără o analiză economico-financiară completă a patrimoniului debitorului la acea dată.

56. Neachitarea unei obligații fiscale poate constitui un indiciu al dificultăților financiare, însă nu înlocuiește proba imposibilității efective, reale și generalizate a debitorului de a-și executa obligațiile pecuniare scadente. Pentru a transforma acest indiciu în temei de răspundere subsidiară, reclamantul trebuia să demonstreze că, la data invocată, SRL „City Express” nu putea executa obligațiile sale scadente în general, nu doar că nu a achitat o obligație fiscală concretă.

57. Incapacitatea de plată trebuie apreciată prin raportare la întreaga situație patrimonială a societății, inclusiv la existența sau lipsa bunurilor mobile și imobile, a creanțelor față de terți, a mijloacelor bănești în casierie sau pe conturile bancare, a rulajelor financiare și a posibilității reale de continuare a activității.

58. Or, Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat o analiză patrimonială a SRL „City Express" pentru data de 26 februarie 2019, nu a demonstrat inexistența surselor de plată la acea dată și nu a arătat că, în acel moment, executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori ar fi cauzat imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori.

59. Mai mult, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat încasarea întregii creanțe fiscale validate și nestinse în procedura de insolvabilitate, în sumă de *****lei. Însă temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) nu permite imputarea automată a întregului pasiv validat, fără delimitarea obligațiilor apărute după expirarea termenului legal de adresare în instanță și fără demonstrarea raportului de cauzalitate dintre omisiunea imputată și aceste obligații.

60. Serviciul Fiscal de Stat nu a separat obligațiile pretins apărute până la 28 martie 2019 de cele apărute ulterior acestei date, nu a indicat care parte din suma de *****lei reprezintă obligații principale și accesorii născute după expirarea termenului legal și nu a demonstrat că această parte, eventual determinabilă, ar fi consecința directă a nedepunerii cererii introductive.

61. Creanțele accesorii, majorările de întârziere, amenzile sau penalitățile fiscale nu pot fi puse automat în sarcina persoanei fizice chemate în judecată doar pentru că societatea debitoare nu le-a achitat. Pentru a fi imputate în cadrul răspunderii subsidiare, reclamantul trebuia să demonstreze că acestea sunt consecința directă a unei conduite ilicite și culpabile a pârâtului, nu doar efectul accesoriu al neexecutării obligațiilor fiscale de către persoana juridică.

62. Instanța mai reține că procesul de insolvabilitate față de SRL „City Express" a fost intentat la cererea creditorului SRL „Petrom-Moldova", prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 24 noiembrie 2022. Această împrejurare nu exclude, în abstract, posibilitatea analizării unei eventuale nedepuneri în termen a cererii introductive de către debitor, însă în cauza concretă reclamantul nu a probat momentul anterior în care obligația de adresare în instanță ar fi devenit certă și nici întinderea exactă a pasivului născut după expirarea termenului legal.

63. În acest sens, este insuficientă afirmația generală că restanțele fiscale au apărut în perioada când pârâtul avea dreptul de a gestiona societatea. Pentru angajarea răspunderii subsidiare, era necesară o demonstrație suplimentară: când a apărut starea de insolvabilitate, când a expirat termenul de 30 de zile, ce obligații s-au născut ulterior și în ce mod nedepunerea cererii introductive a determinat imposibilitatea recuperării acestora.

64. În lipsa acestor elemente, temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) rămâne unul declarativ. El nu poate fundamenta încasarea întregii creanțe validate a Serviciului Fiscal de Stat din patrimoniul personal al pârâtului.

65. Neprezentarea pârâtului și lipsa referinței nu echivalează cu recunoașterea acțiunii și nu exonerează reclamantul de sarcina probațiunii. Aceste împrejurări permit examinarea cauzei în baza materialelor dosarului, dar nu substituie dovada faptei imputabile, a prejudiciului și a legăturii cauzale.

66. În special, în materia răspunderii subsidiare, unde se urmărește angajarea patrimoniului personal al unei persoane fizice pentru datoriile unei persoane juridice distincte, instanța trebuie să manifeste o exigență sporită în verificarea probelor și a raportului de cauzalitate.

67. Această exigență este necesară pentru ca răspunderea excepțională prevăzută de lege să nu fie convertită într-un mecanism automat de recuperare a creanțelor neacoperite în procedura de insolvabilitate.

68. Transformarea automată a datoriei fiscale a unei societăți insolvabile în datorie personală a administratorului, fondatorului sau contabilului ar conduce la o confuzie inadmisibilă între patrimoniul persoanei juridice și patrimoniul persoanei fizice. Riscul economic al activității comerciale aparține, în principiu, persoanei juridice, iar translatarea acestui risc asupra unei persoane fizice poate avea loc numai atunci când se demonstrează că aceasta a utilizat personalitatea juridică a debitorului în mod fraudulos, abuziv ori printr-o conduită culpabilă concret dovedită.

69. În contextul legal menționat mai sus, instanța constată că Serviciul Fiscal de Stat a demonstrat existența creanței fiscale validate și a invocat calitatea lui ***** Ilie în raport cu SRL „City Express”, însă nu a demonstrat cumulativ condițiile atragerii acestuia la răspundere subsidiară pentru obligațiile debitorului insolvabil.

70. Astfel, în privința art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, reclamantul nu a demonstrat fapta concretă, individualizată și imputabilă pârâtului, materializată prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii ori prin contribuirea la dispariția documentelor contabile sau de constituire, care să fi cauzat insolvabilitatea debitorului.

71. În privința art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, reclamantul nu a demonstrat data certă a survenirii incapacității de plată, obligațiile concrete apărute după expirarea termenului legal de depunere a cererii introductive și legătura cauzală dintre omisiunea imputată pârâtului și suma totală solicitată spre încasare.

72. În consecință, cererea de chemare în judecată a Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „City Express” – în procedura falimentului simplificat, în persoana lui *****, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

73. În conformitate cu prevederile art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și art. art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată a Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „City Express” - în procedura falimentului simplificat în persona lui ***** (IDNP: *****).

Hotărîrea este definitivă şi executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile.

Președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru